

Sygn. akt II Cz 1316/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia dłużniczki I. G. na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 9 września 2014 r., sygn. akt I Co 2654/13

w sprawach egzekucyjnych z wniosku wierzycieli (...) Bank (...) S.A. w W. i (...) w W., prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu – G. N. / sygn. akt KM 1714/13 i KM 2314/13 /

postanawia:

odrzuć zażalenie na pkt I postanowienia, a dalej idące zażalenie oddalić.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 9 września 2014 r., Sąd Rejonowy w pkt I oddalił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na czynność Komornika Sądowego w postaci sporządzenia opisu i oszacowania, zaś w pkt II odrzucił skargę dłużniczki I. G.. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że pomimo złożenia przez skarżącą dwóch skarg, dłużniczka I. G., co do zasady skarży tylko jedną czynność polegającą na dokonaniu opisu i oszacowania ograniczonego prawa rzeczowego. Wynikało to z tego bowiem, że drugi wierzyciel na mocy art. 927 kpc, w sprawie KM 1714/13 ((...)) przyłączył się do egzekucji skierowanej wobec nieruchomości, a wszczętej wcześniej przez (...) Bank (...) S.A. w W.. Zatem zbędnym było wysyłanie zawiadomienia z podaniem sygnatury KM 1714/13, gdyż dłużniczka już wcześniej była zawiadomiona o terminie opisu i oszacowania. Oceniając wniosek dłużniczki o przywrócenie terminu do wniesienia skargi, Sąd wskazał, że zaskarżona czynność została dokonana w dniu 12 marca 2014 roku, a okoliczność otrzymania przez nią zawiadomienia o tym terminie jest bezsporna. Regułą jest natomiast, że termin zaskarżenia opisu i oszacowania wynosi dwa tygodnie i liczy się od dnia jego ukończenia, a tylko jeżeli opis i oszacowanie nie zostały ukończone, w terminie od dnia doręczenia uczestnikowi zawiadomienia o ukończeniu opisu i oszacowania. Skoro zatem skarżąca nie podjęła żadnych czynności, aby ustalić czy dokonano opisu i oszacowania oraz nie podjęła starań, aby ustalić czy rzeczywiście Komornik nie przyszedł na wyznaczony termin, w sytuacji gdy podnosi ona, że jej mąż był w mieszkaniu, zdaniem Sądu, nie można przyjąć, aby uchybiła ona terminowi do zaskarżenia czynności bez swojej winy. Powyższe w konsekwencji przesądzało o konieczności odrzucenia samej skargi.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, dłużniczka wnosząc w istocie o jego uchylenie podniosła, że ze wskazaną nieruchomością przy ul. (...) nie wiąże ją żaden stosunek prawny. Ponadto, w ocenie skarżącej, data wysłania protokołu oraz operatu szacunkowego podana przez Komornika nie jest prawdziwa, a termin do zaskarżenia czynności opisu i oszacowania winien być liczony od dnia 28 marca 2014 roku.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

W myśl art. 168 § 1 kpc przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej może nastąpić, jeżeli jej niedokonanie nastąpiło bez winy strony. Obowiązkiem strony jest uprawdopodobnienie w piśmie zawierającym wniosek o przywrócenie terminu okoliczności, które wniosek uzasadniają, a więc uprawdopodobnienie, że opóźnienie w dokonaniu czynności procesowej nie jest przez stronę zawinione (art. 169 § 2 kpc). Tymczasem, zarówno we wniosku o przywrócenie terminu, jak i w zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu skargi, skarżąca nie przytoczyła takowych okoliczności. Nie wskazała ona bowiem, co trafnie zauważył również Sąd Rejonowy, dlaczego nie podjęła żadnych czynności w celu sprawdzenia czy opis i oszacowanie ograniczonego prawa rzeczowego został przeprowadzony, pomimo posiadania wiedzy o wyznaczonym terminie, co najmniej od dnia 8 lutego 2014 roku / co wynika z akt egzekucyjnych KM 234/13, jak i samej skargi dłużniczki / oraz faktu, że wcześniej osobiście odbierała korespondencję w kancelarii komorniczej. W tym zakresie argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia, Sąd Okręgowy w pełni podziela, nie widząc potrzeby jej ponownego przytaczania, zwracając przy tym uwagę na fakt, iż samo zażalenie w istocie nie zawiera jakichkolwiek okoliczności, które przemawiałyby za wadliwością zaskarżonego rozstrzygnięcia. Nie można za taki argument z pewnością uznać argumentacji skarżącej, co do terminu doręczenia jej protokołu opisu i oszacowania, który jest nieistotny w świetle przepisu art. 950 zd. 1 i 2 kpc. Zgodnie bowiem z jego treścią termin do zaskarżenia opisu i oszacowania wynosi dwa tygodnie i liczy się **od dnia jego ukończenia**. Jeżeli opis i oszacowanie nie zostały ukończone w terminie podanym w zawiadomieniu termin do zaskarżenia liczy się od dnia doręczenia uczestnikowi zawiadomienia, o którym mowa w art. 945 § 4 kpc, a dla uczestników, którym nie doręczono zawiadomienia, od dnia obwieszczenia o ukończeniu. Skarżąca błędnie natomiast interpretuje wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 stycznia 2014 roku / sygn. akt SK 18/11 /. Zauważyć, bowiem należy, że orzeczenie to dotyczyło art. 950 kpc, w brzmieniu obowiązującym **do dnia wejścia w życie ustawy** z dnia 16 września 2011 r., o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw / Dz.U. z 2011 r., nr 233, poz. 1381 /. Pierwotna treść tego przepisu składała się jedynie z dwóch zdań o następującej treści: „Termin do zaskarżenia opisu i oszacowania liczy się od dnia jego ukończenia. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie”. Wobec wprowadzenia zmiany przez art. 1 pkt 113 ww. ustawy, jego brzmienie zostało rozszerzone, co jednakże i tak pozostaje bez wpływu na niniejsze zażalenie, gdyż jak już wskazano – skarżąca nie podjęła żadnych czynności w celu sprawdzenia czy opis i oszacowanie w ogóle zostały dokonane, skoro wiedzę o terminie ich przeprowadzenia posiadała już od 8 lutego 2014 roku. Ponadto i pomimo powyższego, w ocenie Sądu Okręgowego, brak jest podstaw do przyjęcia, aby data wysłania protokołu wraz z operatem szacunkowym / 12 marca 2014 r. / była nieprawdziwa, na co jednoznacznie wskazują zwrotne potwierdzenia odbioru znajdujące się w aktach sprawy KM 2314/13. Bez znaczenia również pozostaje zamieszczenie w protokole z dnia 12 marca 2014 r. adresu „ul. (...)”, w sytuacji, gdy prawidłowy adres znajduje się pod numerem (...) gdyż jest to bez wątpienia jedynie oczywista omyłka pisarska. Za wyprowadzeniem takiego wniosku przemawia sam protokół opisu i oszacowania ograniczonego prawa rzeczowego, a w szczególności treść obwieszczenia o terminie tej czynności oraz zawiadomienia znajdującego się w aktach sprawy.

Z tych względów Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie na postanowienie oddalające wniosek skarżącej o przywrócenie terminu – postanowienie to nie należy bowiem do orzeczeń podlegających zaskarżeniu, nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, nie zostało też wymienione w § 2 art. 394 kpc, jak również żaden przepis szczególny nie przewiduje zażalenia w tym przedmiocie / art. 373 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc /, a w pozostałym zaś zakresie, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc oddalił zażalenie.